

VERZAMELING
VAN
GEZELSCHAPS-LIEDEREN,

AAN
Ernst en Vrolijkheid

GEWIJD.

TWEEDE STUKJE:

TWEEDE DRUK.

To AMSTERDAM, bij
H. MOOLENIJZER.

1836.

INHOUD.

NEEMT HET VOOR LIEF.	Bl. 1
HET HUWELIJK.	3
SOUVENIRS D'UN MILITAIRE.	4
LE VAILLANT TROUBADOUR.	5
PARTANT POUR LA SYRIE.	6
QUE NE SUIS-JE PAS PAPE ET SULTAN.	7
VAUDEVILLE. (TWEË JAGERS EN HET MELK- MEISJE.)	8
ARIA. (IDEM.)	9
ARIA. (ZAUBERFLÖTE.)	10
LE JARDINIER FLEURISTE.	—
DE BLOEMIST.	11
DORMEZ, DORMEZ COEURS INSENSIBLES.	13
AAN DE MAAN.	—
LOF VAN HET KOLVEN.	15
ARIA'S. (KLORIS EN ROOSJE.)	17
L'ENSEIGNEMENT MUTUEL.	22
ARIA.	24
IL FAUT UNE FEMME.	26
WENN DIE NACHT IM STILLE RUH.	27
ROMANCE SENTIMENTALE D'HÉLOÏSE ET D'ABEILARD.	28

LE VOYAGE A CYTHÈRE.	Bl. 29
L'ARGENT.	31
LE MARI.	—
L'AMANT.	32
POUR LA FETE D'UNE MÈRE.	33
LIEDJE. (KORTE DWALING.)	34
ARIA. (ROODE KAPJE.)	35
KOOR VAN JANITSAREN. (DE TWEE GIERIG- AARDS.)	36
O! HOE ZOET IS 'T, VRIJ VAN KOMMER.	—
LIEDJE. (APOTHEKER EN DE DOCTOR,)	37
AMIS! LA MARTINÉE EST BELLE.	—
ARIA. (APOTHEKER EN DE DOCTOR.)	38
ARIA. (DE SMIRNSCHE KOOPMAN.)	39
ARIA. (ZEMIRE EN AZOR.)	—
ROMANCE. (DE ALGERIJSCHES LANDVOOGD,)	40
ARIA. (DE SPREKENDE SCHILDERIJ.)	41
ARIA. (UIT CAMILLE.)	42
ARIA. (IDEM.)	—
ARIA. (IDEM.)	43
ARIA. (DON JUAN.)	44
ARIA. (DE DRIE LANDBOUWERS.)	—
A UNE CRUELLE.	45
JE LA TIENS.	46
DER TREUE TOD.	47
ARIA. (VROUWEN SOLDATEN.)	49
ARIA. (IDEM.)	50

~~BOOK~~

No. 12.

LOF VAN HET KOEVEN.

Wijze: Ja, swart wil ik wel wezen.

't **M**oet wel een domoor wezen,
Die 't kolven niet bemint;
Wijl men, voor ziel en ligchaam,
Zijn voordeel daarbij vindt. (*bis.*)
't Geen ons bewegen doet,
Maakt vlug en zuiver bloed,
Geeft, door gezonde sappen,
Ook graagte, om wat te knappen,
Te kolven met den mond;
Ja, ja,
Ja, ja,
Het kolven is gezond. (*bis.*)

Is de uitflag goed gegeven,
Dan zijn wij boven aan,
En denken, zoo is 't leven,
Wat pad wij mogen gaan. (*bis.*)
Is men slechts afgerigt,
Op 't doen van zijnen pligt,
Dan kan het niet mislukken,
De vrucht daarvan te plukken;
Wat bal men moge slaan,
Men is
Gewis
Daar boven altoos aan. (*bis.*)

Die 't kunstigst weet te trekken,
Wint zeker ook het spel;
Zoo gaat het met het leven,
Den man van kunde wel. (*bis.*)
Hij trekt, wat tijd het zij,
Den domoor wis voorbij;
Ziet, lagchend, deze prullen,
Of bij de lei staan hullen,
Als hij zijn streepjes telt;
Hij zucht,
Hij zucht,
Daar het zijn rinkels geldt. (*bis.*)

Slaat iemand te onbezonnen;
Mischien een weinig zat,
De bal vliegt naar de hoogte,
En over het rabat. (*bis.*)
Dan is hij, tot zijn' spijt,
Het streepje op éénmaal kwijt;
Het wordt hem aangeschreven;
Zoo gaat het ook in 't leven;
Die onbesuisd iets doet,
't Gaat vast,
't Gaat vast,
Dat hij 't bezuren moet. (*bis.*)

Ja, 't moet een domoor wezen,
Die 't kolven niet bemint,
Wijl men, voor ziel en ligchaam,
Zijn voordeel daarbij vindt. (*bis.*)
Elk schuwe dan den schijn,
Van ook zoo dom te zijn,
En weiger' niet te spelen;
Niet in den roem te deelen,
Dat hij een spel bemint,
Waarbij,
Waarbij
Hij zelf zijn voordeel vindt. (*bis.*)
